

ปัจจัยทำนายพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดจันทบุรี *

Factors Predicting Appropriated Sexual Behaviors among the Lower Secondary School Students in Chanthaburi Province

นवलพรรณ อิศโร** พย.บ. Naunpan Isaro M.N.S.

ชญชิตาคุณิ ทูลศิริ*** ปร.ด. Chanandchidadussadee Toonsiri Ph.D.

รุ่งรัตน์ ศรีสุริยเวศน์*** ปร.ด. Rungrat Srisuriyawet Ph.D.

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์และปัจจัยทำนายพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดจันทบุรี กลุ่มตัวอย่างได้แก่นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดจันทบุรี จำนวน 470 คน ซึ่งได้มาด้วยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือวิจัยประกอบด้วย แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล แบบสอบถามทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องเพศ แบบสอบถามการรับรู้ความสามารถแห่งตนในการหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ แบบสอบถามการเข้าถึงสถานบันเทิง แบบสอบถามการเข้าถึงสื่อทางเพศ แบบสอบถามการควบคุมกำกับของครอบครัว แบบสอบถามพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของเพื่อนสนิท และแบบสอบถามพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาคเท่ากับ .82, .73, .72, .86, .76, .71 และ .75 ตามลำดับ เก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างเดือนพฤศจิกายน ถึงเดือนธันวาคม พ.ศ. 2557 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติพรรณนา และสถิติสมการถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน

ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์อยู่ในระดับปกติ (ร้อยละ 73.62) ปัจจัยด้านการเข้าถึงสื่อทางเพศ ($\beta = -.405$) การรับรู้ความสามารถแห่งตนในการหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ($\beta = .092$) พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของเพื่อนสนิท ($\beta = -.155$) การควบคุมกำกับของครอบครัว ($\beta = .112$) และทัศนคติเกี่ยวกับ

กับเรื่องเพศ ($\beta = .088$) สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยร่วมกันทำนายได้ร้อยละ 29.8 ($R^2 = .298$, $F_{(5, 464)} = 39.339$, $p < .001$) ซึ่งสร้างเป็นสมการทำนายในรูปคะแนนดิบได้ดังนี้

พฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ = $53.450 - .497$ (การเข้าถึงสื่อทางเพศ) + $.100$ (การรับรู้ความสามารถแห่งตนในการหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ) - $.297$ (พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของเพื่อนสนิท) + $.247$ (การควบคุมกำกับของครอบครัว) + $.117$ (ทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องเพศ)

จากผลการวิจัยครั้งนี้มีข้อเสนอแนะว่า พยาบาลชุมชนและผู้ที่เกี่ยวข้องในสถานศึกษาควรพัฒนากิจกรรมหรือโปรแกรมเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ด้วยการส่งเสริมการรับรู้ความสามารถแห่งตน ทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องเพศ และการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ โดยเน้นการควบคุมกำกับของครอบครัว

คำสำคัญ: ปัจจัยทำนาย พฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น

Abstract

The study aimed to describe appropriated sexual behaviors and examine factors predicting

* วิทยานิพนธ์หลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

** พยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านสะตอหนอง ตำบลกพรหม อำเภอขลุง จังหวัดจันทบุรี

*** ผู้ช่วยศาสตราจารย์ กลุ่มวิชาการพยาบาลชุมชน คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

appropriated sexual behaviors among the lower secondary school students in Chanthaburi province. A multi-stage random sampling method was used to recruit the sample of 470 lower secondary school students. Research instruments included a demographic, attitude towards sex, self-efficacy to avoid sexual risk behaviors, access to entertainment complex, access to sexual media, supervision of family, sexual risk behaviors of close friends, and appropriated sexual behaviors questionnaires. Their reliabilities were .82, .73, .72, .86, .76, .71 and .75 respectively. Data collection took place from November to December, 2014. Data were analyzed by using descriptive statistics and stepwise multiple regression analysis.

The results revealed that the appropriated sexual behaviors were considered as normal level (73.62 %). For stepwise multiple regression analysis, access to sexual media ($\beta = -.405$), self-efficacy to avoid sexual risk behaviors ($\beta = .092$), sexual risk behaviors of close friends ($\beta = -.155$), supervision of family ($\beta = .112$), and attitude towards sex ($\beta = .088$) were significant predictors of appropriated sexual behaviors and accounted for 29.8 % in the variance of appropriated sexual behaviors ($R^2 = .298$, $F_{(5, 464)} = 39.339$, $p < .001$). The prediction equations based on raw scores were showed as follows:

Appropriated sexual behaviors = $53.450 - .497$ (access to sexual media) + $.100$ (self-efficacy to avoid sexual risk behaviors) - $.297$ (sexual risk behaviors of close friends) + $.247$ (supervision of family) + $.117$ (attitude towards sex)

The findings suggest that community nurse and related persons in the school should develop projects or activities to promote appropriated sexual behaviors for the lower secondary school students focusing on self-efficacy to avoid sexual

risk behavior, attitude towards sex, and prevent sexual risk behaviors which emphasize the supervision of the family.

Keywords: Factors predicting, appropriated sexual behaviors, the lower secondary school students

ความสำคัญของปัญหา

สถานการณ์ทางเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นกำลังเป็นปัญหาสาธารณสุขที่สำคัญของประเทศไทย จากการสำรวจของสำนักระบาดวิทยา กรมควบคุมโรคกระทรวงสาธารณสุขในปี 2552-2555 พบว่าเด็กมัธยมศึกษาตอนต้น มีแนวโน้มมีเพศสัมพันธ์เพิ่มขึ้น โดยในเพศชายพบร้อยละ 4.2, 4.4, 4.2 และ 5.3 และเพศหญิง ร้อยละ 2.6, 3.0, 3.0 และ 5.1 ตามลำดับ สำหรับอายุเฉลี่ยของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกมีอายุน้อยลงเรื่อยๆ โดยพบว่าในเพศชายอายุเฉลี่ย 13.0 ปี, 12.9 ปี, 12.8 ปี และ 12.2 ปี และเพศหญิงอายุเฉลี่ย 13.0 ปี, 13.0 ปี, 13.0 ปี และ 12.3 ปี (สำนักรณรงค์การเจริญพันธุ์ กรมอนามัย, 2554; สำนักระบาดวิทยา กรมควบคุมโรค, 2555)

จากข้อมูลข้างต้นจะเห็นได้ว่าพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในปัจจุบันมีความรุนแรงเพิ่มขึ้น อายุของการมีเพศสัมพันธ์น้อยลง และมีอัตราการมีเพศสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง วัยรุ่นเปิดรับวัฒนธรรมตะวันตกที่แพร่เข้ามาในสังคมไทย เช่น ค่านิยมความเชื่อ วัยรุ่นชายและหญิงเชื่อว่าเป็นเรื่องธรรมดาที่จะมีเพศสัมพันธ์กับคนรัก และ “กิ๊ก” โดยไม่บอกให้คนรักรู้และพบว่า วัยรุ่นมีแฟนหรือคู่อุปการะเพศเดียวกันร้อยละ 5.8 และทั้งสองเพศร้อยละ 6.5 วัยรุ่นชายคิดว่าเป็นเรื่องสำคัญสำหรับผู้ชายที่ต้องมีประสบการณ์ทางเพศเป็นอย่างดีก่อนแต่งงานร้อยละ 60.5 และผู้ชายสามารถมีคู่นอนได้หลายคนร้อยละ 78.3 (อนงค์ ประสารวณิช, ประณีต ส่งวัฒนา และบุญวดี เพชรรัตน์, 2552) การแต่งกายที่เปิดเผยอ้ออวดให้เห็น สัดส่วนของร่างกาย การเปิดรับสื่อสารมวลชนทางโทรทัศน์ ภาพยนตร์ อินเทอร์เน็ต วิซีดี หนังสือลามก รูปภาพที่ยั่วทางเพศ ซึ่งส่งเสริมให้วัยรุ่นมีความสนใจในพฤติกรรมทางเพศมากขึ้น มีการแสวงหาความรักจากเพื่อนต่างเพศ ไปเที่ยวสถานบันเทิงกับเพื่อนต่างเพศ โดยมีการสัมผัสร่างกายกัน โดยที่

วัยรุ่นคิดว่าการกระทำดังกล่าวไม่ก่อให้เกิดความเสี่ยงทางเพศ ซึ่งส่งผลให้มีเพศสัมพันธ์ได้ (นิสารัตน์ รอดปรุจ, 2553; สุมาลี ตราชู, 2550) ดังนั้น พฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมของวัยรุ่นกำลังเป็นปัญหาในปัจจุบันและจะนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ในที่สุด (สำนักกระบวนวิทยา กรมควบคุมโรค, 2555)

การมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่พึงประสงค์จะนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรซึ่งทำให้เกิดผลกระทบทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ สังคมและเศรษฐกิจ สำหรับผลกระทบต่อร่างกาย ที่เห็นได้ชัดและนับว่าเป็นปัญหาสำคัญซึ่งทำให้วัยรุ่นสูญเสียอนาคต ได้แก่ โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์โดยเฉพาะโรคเอดส์และการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ จากรายงานสถานการณ์โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ในกลุ่มเด็กและเยาวชนอายุระหว่าง 15-24 ปี พบว่าในปี 2552-2555 มีอัตราป่วยต่อแสนประชากรเท่ากับ 76.5, 79.8, 89.5 และ 93.4 ตามลำดับ (สำนักกระบวนวิทยา กรมควบคุมโรค, 2555) และปัญหาดังกล่าวยังส่งผลกระทบต่อทางด้านจิตใจของนักเรียนและครอบครัว ทำให้เกิดความเครียด ความวิตกกังวล ผิดหวัง และทำให้เกิดปัญหาของสังคมตามมา จะเห็นได้ว่าปัญหาพฤติกรรมทางเพศในวัยรุ่นยังคงเป็นปัญหาที่สำคัญ และต้องการการทำความเข้าใจในสภาพปัญหาในปัจจุบัน เนื่องจากสภาพสังคมเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว องค์ความรู้ที่ผ่านมามีเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศในวัยรุ่นอาจเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม ดังนั้นการศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศในวัยรุ่นจึงยังคงต้องมีการสำรวจสภาพปัญหาในปัจจุบันและปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศโดยเฉพาะในวัยรุ่นตอนต้นที่กำลังจะเริ่มมีความสนใจเรื่องเพศ

จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น พบว่ามีปัจจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศ ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล จากการศึกษาพบว่า เพศชายมีค่านิยมเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของวัยรุ่นมากกว่าเพศหญิง (อนงค์ ประสานนวนกิจ และคณะ, 2552; อรทัย เกตุขาว, 2551) และพบว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาสูงมักมีสติปัญญา ความรู้ความสามารถในการคิดวิเคราะห์สถานการณ์ต่างๆ ได้ดีกว่าผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนต่ำกว่า (อังคณา เพชรภาพ, 2551) สำหรับความเชื่อและทัศนคติ จากการศึกษาพบว่า นักเรียน

ที่มีทัศนคติเชิงลบต่อการมีเพศสัมพันธ์จะมีพฤติกรรมทางเพศที่ถูกต้องเหมาะสมกว่านักเรียนที่มีทัศนคติทางบวก (วิไล คุณคำ, 2553; อังคณา เพชรภาพ, 2551; อนงค์ ประสานนวนกิจ และคณะ, 2552) และจากการศึกษาการรับรู้ความสามารถแห่งตนในการหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ พบว่าถ้านักเรียนที่มีการรับรู้ความสามารถแห่งตนตระหนักรู้ความรู้สึกและภาวะทางอารมณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับตนเองและผู้อื่นย่อมมีพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม (กนกพัชร์ ต่ายคนอง, 2554; วิไล คุณคำ, 2553) ส่วนปัจจัยด้านครอบครัวและเพื่อน ได้แก่การควบคุมกำกับของบิดามารดาพบว่า การควบคุมดูแลของบิดามารดาที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = -.29, p < .01$) (วัชรภรณ์ บัตรเจริญ, 2554) สำหรับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของเพื่อน พบว่าถ้านักเรียนคบเพื่อนที่มีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมจะทำให้ นักเรียนเสี่ยงต่อการมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมด้วย (วิไล คุณคำ, 2553; สุมาลี ตราชู, 2550) และปัจจัยทางสังคม ได้แก่ การเข้าถึงสถานบันเทิง พบว่านักเรียนที่เที่ยวสถานบันเทิงมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนที่ไม่ได้เที่ยวสถานบันเทิง และการเข้าถึงสื่อทางเพศ พบว่านักเรียนที่ได้รับสิ่งพิมพ์และสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ มีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศมากกว่ากลุ่มที่ไม่ได้รับสิ่งพิมพ์และสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ (สุมาลี ตราชู 2550; วัชรภรณ์ บัตรเจริญ, 2554; อังคณา เพชรภาพ, 2551)

จังหวัดจันทบุรีเป็นจังหวัดหนึ่งที่มีปัญหาในเรื่องพฤติกรรมทางเพศ จากรายงานผลการสำรวจพฤติกรรมทางเพศ ปี พ.ศ. 2554, 2555 และ 2556 พบว่านักเรียนมัธยมศึกษาต้นที่มีอายุเฉลี่ย 14 ปี มีเพศสัมพันธ์โดยไม่ใช้ถุงยางอนามัยและไม่มีการป้องกันถึงร้อยละ 43.92, 41.12 และ 48.14 ตามลำดับ (สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดจันทบุรี, 2556) และจากรายงานสถานการณ์อัตราการตั้งครรภ์ ของวัยรุ่นในจังหวัดจันทบุรี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2552-2555 พบว่ามีอัตราสูงกว่าเป้าหมายขององค์การอนามัยโลก คือมากกว่าร้อยละ 10 โดยพบถึงร้อยละ 16.98, 17.25, 18.46 และ 18.57 ตามลำดับ (สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดจันทบุรี, 2556) มีแนวโน้มจะมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมเพิ่มขึ้น การศึกษาที่ผ่านมาส่วนใหญ่ศึกษาในเรื่องของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และ

พฤติกรรมการณ์มีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายและนักเรียนอาชีวศึกษา สำหรับการศึกษาในนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นพบค่อนข้างน้อย ซึ่งในปัจจุบันวัยรุ่นเริ่มมีเพศสัมพันธ์ตั้งแต่วัยอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ดังนั้นการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาปัจจัยทำนายพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดจันทบุรี โดยประยุกต์แนวคิด PRECEDE-PROCEED MODEL ของ Green and Kreuter (2005) มาเป็นกรอบแนวคิด ซึ่งตามแนวคิดเชื่อว่าพฤติกรรมสุขภาพของบุคคลจะเกิดขึ้นหรือเปลี่ยนแปลงได้ขึ้นอยู่กับปัจจัย 3 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ และปัจจัยเสริม เพื่อนำผลการวิจัยที่ได้มาเป็นแนวทางให้พยาบาลเวชปฏิบัติชุมชนพัฒนาโปรแกรมส่งเสริมพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ในนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นให้เหมาะสมและทันต่อสภาพของสังคมในปัจจุบัน ซึ่งจะส่งผลให้เยาวชนมีคุณภาพชีวิตและอนาคตที่ดีต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดจันทบุรี
2. เพื่อศึกษาอำนาจการทำนายของปัจจัยนำ ได้แก่ เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา ทักษะชีวิตเกี่ยวกับเรื่องเพศ การรับรู้ความสามารถแห่งตนในการหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ปัจจัยเอื้อ ได้แก่ การเข้าถึงสถานบันเทิง การเข้าถึงสื่อทางเพศ และปัจจัยเสริม ได้แก่ การควบคุมกำกับของครอบครัว พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของเพื่อนต่อพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดจันทบุรี

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการศึกษานี้ผู้วิจัยได้ประยุกต์แนวคิด PRECEDE-PROCEED MODEL ของ Green and Kreuter (2005) มาเป็นกรอบแนวคิด ซึ่งตามแนวคิดในส่วนของ PRECEDE ระยะเวลาที่ 3 ได้แก่ ระยะเวลาของการวินิจฉัยทางการศึกษาและปัจจัยสิ่งแวดล้อม เชื่อว่าพฤติกรรมสุขภาพของบุคคลจะเกิดขึ้นหรือเปลี่ยนแปลงได้ขึ้นอยู่กับปัจจัย 3 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ และปัจจัยเสริม สำหรับ

ในการศึกษานี้ผู้วิจัยได้คัดเลือกปัจจัยบางประการที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งประกอบด้วย 3 ปัจจัย คือ ปัจจัยนำ ได้แก่ เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา การรับรู้ความสามารถแห่งตนในการหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ทักษะชีวิตเกี่ยวกับเรื่องเพศ ปัจจัยเอื้อ ได้แก่ การเข้าถึงสถานบันเทิง การเข้าถึงสื่อทางเพศ และปัจจัยเสริม ได้แก่ การควบคุมกำกับของครอบครัว พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของเพื่อนสนิท เพื่อให้ทราบถึงปัจจัยทำนายพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดจันทบุรี

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบสัมพันธ์เชิงทำนาย (predictive correlational research) เพื่อศึกษาพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น และศึกษาอำนาจการทำนายของปัจจัยนำ ได้แก่ เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา ทักษะชีวิตเกี่ยวกับเรื่องเพศ การรับรู้ความสามารถแห่งตนในการหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ปัจจัยเอื้อ ได้แก่ การเข้าถึงสถานบันเทิง การเข้าถึงสื่อทาง และปัจจัยเสริม ได้แก่ การควบคุมกำกับของครอบครัว พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของเพื่อนต่อพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดจันทบุรี

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาของรัฐบาล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 17 จังหวัดจันทบุรี ปีการศึกษา 2557 ทั้งหมด 10 อำเภอ รวมทั้งสิ้น 6,436 คน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 17 จังหวัดจันทบุรี, 2557)

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาของรัฐบาล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 17 จังหวัดจันทบุรี ปีการศึกษา 2557 โดยกำหนดคุณสมบัติของกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1. สัญชาติไทย
2. สื่อสารภาษาไทยได้ดี

3. ยินดีและเต็มใจให้ความร่วมมือตอบแบบสอบถาม
4. ได้รับความยินยอมจากผู้ปกครอง

การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างคำนวณจากสูตรของ Parel et al. (1973 อ้างถึงใน พรนภา หอมสินธุ์ และ รุ่งรัตน์ ศรีสุริยเวศน์, 2552) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 426 คน เพื่อป้องกันความไม่สมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถาม จึงเพิ่มกลุ่มตัวอย่างอีกร้อยละ 10 (Polit & Hungler, 1999) ดังนั้นขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้จึงมีจำนวน 470 คน

การสุ่มตัวอย่างดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. จังหวัดจันทบุรีมีโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล 10 อำเภอ แบ่งเป็นอำเภอชั้น 1 และอำเภอชั้น 2 (ตามหลักเกณฑ์การปกครองของกระทรวงมหาดไทย ตามจำนวนของประชากรในพื้นที่) ในจังหวัดจันทบุรี โดยอำเภอชั้น 1 จำนวน 2 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองและอำเภอขลุง อำเภอชั้น 2 จำนวน 8 อำเภอ ได้แก่ อำเภอท่าใหม่ อำเภอแหลมสิงห์ อำเภอมะขาม อำเภอโป่งน้ำร้อน อำเภอแก่งหางแมว อำเภอเขาชีเมฆภูมิ อำเภอ นายายอาม และอำเภอสอยดาว

2. สุ่มอำเภอชั้น 1 และอำเภอชั้น 2 มาร้อยละ 50 โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย ด้วยวิธีการจับฉลากแบบไม่ใส่คืน ได้อำเภอชั้น 1 จำนวน 1 อำเภอ ได้แก่ อำเภอขลุง อำเภอชั้น 2 จำนวน 4 อำเภอ ได้แก่ อำเภอสอยดาว อำเภอท่าใหม่ อำเภอโป่งน้ำร้อน และอำเภอมะขาม

3. สุ่มโรงเรียนในแต่ละอำเภอมาร้อยละ 1 โรงเรียน โดยวิธีสุ่มอย่างง่าย อำเภอชั้น 1 ได้แก่ โรงเรียนขลุงรัชดาภิเษก อำเภอชั้น 2 ได้แก่ โรงเรียนสอยดาววิทยา โรงเรียนท่าใหม่ (พุทธสวัสดิ์ราษฎร์นุกูล) โรงเรียนโป่งน้ำร้อนวิทยาคม และโรงเรียนมะขามสรรเสริญ

4. คำนวณกลุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนของนักเรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1, 2 และ 3 โดยเลือกนักเรียนกลุ่มตัวอย่างจากทะเบียนรายชื่อนักเรียนแต่ละชั้นเรียนของแต่ละโรงเรียน ที่มีคุณสมบัติตามที่กำหนด โดยการสุ่มอย่างมีระบบ (systematic random sampling) ด้วยวิธีการคำนวณช่วงที่ใช้ในการสุ่มตัวอย่างจากสูตร (ธวัชชัย วรพงศธร, 2543)

$$\text{สูตร } l = \frac{N}{n}$$

จากนั้นหาตัวอย่างแรกโดยสุ่มหมายเลขตั้งต้นระหว่างหมายเลข 1 ถึง หมายเลข l จะได้ตัวอย่างแรกคือหมายเลข R นำหมายเลข R มาบวกกับค่าช่วงห่างที่ใช้ในการสุ่มตัวอย่างที่คำนวณได้โดยใช้สูตร $R, R+l, R+2l, R+3l, \dots, R+(n-1)l$ จนได้กลุ่มตัวอย่างครบจำนวน 470 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 8 ส่วนดังนี้

- ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับชั้นที่กำลังศึกษา ค่าใช้จ่ายที่นักเรียนได้รับ สถานที่พักอาศัย บุคคลที่พักอาศัย สถานภาพของบิดามารดา ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา

- ส่วนที่ 2 แบบสอบถามทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องเพศ วัดโดยใช้แบบสอบถามทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องเพศ ของวิไลคุณคำ (2553) จำนวน 15 ข้อ มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคในการศึกษาคั้งนี้เท่ากับ .81 มีการวัดเป็นแบบลิเคิร์ต (Likert's scale) 5 ระดับ คือ เห็นด้วยมากที่สุด (5) เห็นด้วยมาก (4) เห็นด้วยปานกลาง (3) เห็นด้วยน้อย (2) และเห็นด้วยน้อยที่สุด (1) คะแนนมาก หมายถึง มีทัศนคติที่ดีเกี่ยวกับเรื่องเพศ

- ส่วนที่ 3 แบบสอบถามการรับรู้ความสามารถแห่งตนในการหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ วัดโดยใช้แบบสอบถามการรับรู้ความสามารถแห่งตนในการหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ของวัชรภรณ์ บัตรเจริญ (2554) จำนวน 10 ข้อ มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคในการศึกษาคั้งนี้เท่ากับ .73 มีการวัดเป็นแบบมาตรประมาณค่า 4 ระดับ คือ มั่นใจมากที่สุด (4) มั่นใจมาก (3) มั่นใจปานกลาง (2) และไม่มั่นใจ (1) คะแนนมาก หมายถึง มีการรับรู้ความสามารถแห่งตนในการหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศอยู่ในระดับดี

- ส่วนที่ 4 แบบสอบถามการเข้าถึงสถานบันเทิงของนักเรียน วัดโดยใช้แบบสอบถามการเที่ยวสถานบันเทิงของวัชรภรณ์ บัตรเจริญ (2554) จำนวน 5 ข้อ มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคในการศึกษาคั้งนี้เท่ากับ .72 มีการวัดเป็นแบบมาตรประมาณค่า 4 ระดับ คือ เป็นประจำ (1) บ่อยครั้ง (2) บางครั้ง (3) และไม่เคย (4) คะแนนมาก หมายถึง ความถี่ในการเข้าถึงสถานบันเทิงน้อย

ส่วนที่ 5 แบบสอบถามการเข้าถึงสื่อทางเพศ วัดโดยใช้แบบสอบถามการเข้าถึงสื่อทางเพศของวิลด์ คูณค่า (2553) จำนวน 10 ข้อ มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคในการศึกษาครั้งนี้เท่ากับ 0.85 มีการวัดเป็นแบบมาตรประมาณค่า 4 ระดับ คือ เป็นประจำ (4) บ่อยครั้ง (3) บางครั้ง (2) ไม่เคย (1) คะแนนมาก หมายถึง ความถี่ในการเข้าถึงสื่อทางเพศมาก

ส่วนที่ 6 แบบสอบถามการควบคุมกำกับของครอบครัว วัดโดยใช้แบบสอบถามการควบคุมกำกับติดตามของผู้ปกครองของวัชรารัตน์ บัตรเจริญ (2554) จำนวน 10 ข้อ มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคในการศึกษาครั้งนี้เท่ากับ .75 มีการวัดเป็นแบบมาตรประมาณค่า 3 ระดับ คือ ใช่ (3) ไม่เสมอไป (2) ไม่ใช่ (1) คะแนนมาก หมายถึง การควบคุมกำกับของครอบครัวดี

ส่วนที่ 7 แบบสอบถามพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของเพื่อนสนิท วัดโดยใช้แบบสอบถาม พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของเพื่อนของณมน ธนินธัญกูร (2552) จำนวน 9 ข้อ มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคในการศึกษาครั้งนี้เท่ากับ .71 มีการวัดเป็นแบบมาตรประมาณค่า 3 ระดับ คือ มี (3) ไม่มี (2) และไม่เคย (1) คะแนนมาก หมายถึง เพื่อนสนิทมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศมาก

ส่วนที่ 8 แบบสอบถามพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ วัดโดยแบบสอบถามพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของเยาวชนในสังคมไทยของกรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข (2550) จำนวน 12 ข้อ มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคในการศึกษาครั้งนี้เท่ากับ .75 มีการวัดเป็นแบบมาตรประมาณค่า 5 ระดับ คือ ไม่เคยเลย (5) นานๆ ครั้ง (4) บางครั้ง (3) บ่อยครั้ง (2) เป็นประจำ (1) เกณฑ์การแปลผลใช้เกณฑ์มาตรฐานของค่าปกติของแบบวัดพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของเยาวชนในสังคมไทยของกรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข (2550) ดังนี้

สำหรับเพศชาย

ค่าปกติ (สำหรับเด็กวัยรุ่นชายอายุ 12 ปี) หมายถึง ค่าคะแนนระหว่าง 48-58 คะแนน

ค่าปกติ (สำหรับเด็กวัยรุ่นชายอายุ 13 ปี) หมายถึง ค่าคะแนนระหว่าง 47-57 คะแนน

ค่าปกติ (สำหรับเด็กวัยรุ่นชายอายุ 14 ปี) หมายถึง

ค่าคะแนนระหว่าง 44-56 คะแนน

ค่าปกติ (สำหรับเด็กวัยรุ่นชายอายุ 15 ปี) หมายถึง ค่าคะแนนระหว่าง 38-53 คะแนน

สำหรับเพศหญิง

ค่าปกติ (สำหรับเด็กวัยรุ่นชายอายุ 12 ปี) หมายถึง ค่าคะแนนระหว่าง 54-60 คะแนน

ค่าปกติ (สำหรับเด็กวัยรุ่นชายอายุ 13 ปี) หมายถึง ค่าคะแนนระหว่าง 52-59 คะแนน

ค่าปกติ (สำหรับเด็กวัยรุ่นชายอายุ 14 ปี) หมายถึง ค่าคะแนนระหว่าง 52-60 คะแนน

ค่าปกติ (สำหรับเด็กวัยรุ่นชายอายุ 15 ปี) หมายถึง ค่าคะแนนระหว่าง 49-59 คะแนน

การพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยนำเสนอโครงร่างวิทยานิพนธ์ และเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเพื่อขอรับความเห็นชอบในการดำเนินการวิจัยต่อคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา เนื่องจากผู้เข้าร่วมการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนอายุต่ำกว่า 18 ปี ซึ่งยังไม่บรรลุนิติภาวะ ผู้วิจัยทำหนังสือขออนุญาตจากผู้ปกครองของกลุ่มตัวอย่าง เมื่อได้รับอนุญาตจากผู้ปกครองแล้ว ผู้วิจัยเข้าพบนักเรียนกลุ่มตัวอย่างเพื่อแนะนำตัวชี้แจงวัตถุประสงค์และรายละเอียดให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทราบ และให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างตัดสินใจเข้าร่วมการวิจัยด้วยตนเองด้วยความสมัครใจ การเข้าร่วมในการศึกษาครั้งนี้จะไม่เกิดผลต่อกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างสามารถแจ้งออกจากการศึกษาได้โดยไม่เกิดผลเสียใดๆ แบบสอบถามจะไม่ระบุชื่อ-สกุล แต่จะใช้รหัสแทน ข้อมูลทุกอย่างที่ได้จากการศึกษาจะถูกเก็บเป็นความลับโดยผู้วิจัยจะนำเสนอผลการวิจัยในลักษณะภาพรวม และนำมาใช้ประโยชน์ทางการศึกษาเท่านั้น และจะทำลายข้อมูลภายใน 1 ปี หลังสำเร็จการศึกษา

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขั้นตอนเตรียมการ

1.1 ผู้วิจัยเตรียมผู้ช่วยวิจัย ได้แก่ พยาบาลวิชาชีพชำนาญการที่รับผิดชอบงานในชุมชน 2 คน โดยอธิบายให้เข้าใจถึงวิธีการและขั้นตอนการดำเนินการวิจัย โดยให้ผู้ช่วยวิจัยทำหน้าที่ช่วยผู้วิจัยแจกแบบสอบถาม และรวบรวมแบบสอบถามที่ได้รับคืนจากนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

1.2 ผู้วิจัยนำหนังสือจากคณบดีคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนที่จะดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อขออนุญาตในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1.3 ผู้วิจัยเข้าพบและชี้แจงรายละเอียดการวิจัยและขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูลแก่ผู้อำนวยการโรงเรียน และอาจารย์ที่เกี่ยวข้อง

1.4 ผู้วิจัยนำหนังสือขออนุญาตให้นักเรียนผู้เข้าร่วมการวิจัยไปให้กับครูประจำชั้นเพื่อแจกให้นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างนำไปให้ผู้ปกครองอนุญาต

1.5 เมื่อได้รับหนังสืออนุญาตจากผู้ปกครองของกลุ่มตัวอย่างแล้ว ผู้วิจัยนัดหมายวัน เวลา และสถานที่ที่จะเก็บข้อมูล โดยพิจารณาความเหมาะสม โดยไม่รบกวนเวลาเรียนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

2. ขั้นตอนการ

2.1 ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยเข้าเก็บรวบรวมข้อมูลในนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ในห้องเรียนที่โรงเรียนได้จัดเตรียมไว้ สถานที่ที่มีที่ว่างพอสำหรับไม่ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างนั่งติดกัน ไม่มีสิ่งรบกวนและไม่รบกวนเวลาเรียนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง โดยเก็บข้อมูลในช่วงอิสระของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ในขณะที่ทำแบบสอบถามจะมีเพียงผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยเท่านั้น

2.2 ผู้วิจัยแนะนำตัวกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง พร้อมทั้งชี้แจงวัตถุประสงค์ ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย ขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูล และการตอบแบบสอบถามโดยละเอียด อธิบายให้นักเรียนเข้าใจว่าการเข้าร่วมตอบแบบสอบถามเป็นไปตามความสมัครใจของนักเรียน นักเรียนสามารถตอบรับหรือปฏิเสธในการเข้าร่วมวิจัยในครั้งนี้ได้โดยไม่มีผลกระทบใดๆ ผู้วิจัยจะเก็บข้อมูลต่างๆ ที่นักเรียนตอบเป็นความลับ เนื่องจากแบบสอบถามไม่ต้องใส่ชื่อและนามสกุลจริงแต่จะใช้รหัสแทน และขอความร่วมมือให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง โดยใช้เวลาในการทำแบบสอบถามประมาณ 40-50 นาที ถ้ามีข้อสงสัยให้สอบถามผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัย

2.3 เมื่อนักเรียนตอบแบบสอบถามเสร็จเรียบร้อยแล้วให้นักเรียนนำแบบสอบถามที่ตอบใส่ในซองกระดาษที่แจกไปพร้อมกับแบบสอบถาม โดยแบบสอบถามจะถูกเก็บไว้ในซองกระดาษอย่างมิดชิด

2.4 เมื่อได้รับแบบสอบถามคืนจากนักเรียนกลุ่มตัวอย่างแล้ว ผู้วิจัยตรวจสอบพบว่าแบบสอบถามมีความสมบูรณ์ของข้อมูลทั้ง 470 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 หลังจากนั้นนำข้อมูลไปวิเคราะห์ด้วยวิธีทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคล ด้วยสถิติพรรณนา เป็นความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ด้วยสถิติจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
3. วิเคราะห์ปัจจัยทำนายพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ด้วยสถิติสมการถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (stepwise multiple regression)

ผลการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 61.3 มีอายุระหว่าง 13-14 ปี ร้อยละ 59.4 ศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ร้อยละ 36 รองลงมาศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ร้อยละ 32.8 มากกว่าครึ่งหนึ่งเกรดเฉลี่ยอยู่ในช่วง 3.00 ขึ้นไป ร้อยละ 57.4 ส่วนใหญ่ได้รับค่าใช้จ่ายต่อเดือนต่ำกว่า 2,000 บาท ร้อยละ 61.3 พักอยู่บ้านกับบิดาและมารดา ร้อยละ 67.3 และสถานภาพสมรสของบิดามารดาอยู่ด้วยกัน ร้อยละ 70.2
2. กลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องเพศเท่ากับ 3.78 ($SD = 0.38$) การรับรู้ความสามารถแห่งตนในการหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศเท่ากับ 3.05 ($SD = 0.68$) การเข้าถึงสถานบันเชิงเท่ากับ 1.45 ($SD = 0.55$) การเข้าถึงสื่อทางเพศเท่ากับ 1.56 ($SD = 0.59$) การควบคุมกำกับของครอบครัวเท่ากับ 2.23 ($SD = 0.33$) พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของเพื่อนสนิทเท่ากับ 1.21 ($SD = 0.23$) ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัจจัยที่ศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง (n = 470)

ปัจจัยที่ศึกษา	M	SD
1. ทักษะคิดเกี่ยวกับเรื่องเพศ	3.78	0.38
2. การรับรู้ความสามารถแห่งตนในการหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ	3.05	0.68
3. การเข้าถึงสถานบันเทิง	1.45	0.55
4. การเข้าถึงสื่อทางเพศ	1.56	0.59
5. การควบคุมกำกับของครอบครัว	2.23	0.33
6. พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของเพื่อนสนิท	1.21	0.23

3. กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ รองลงมาคือนักเรียนอายุ 14 ปี ร้อยละ 82.05 และนักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในเกณฑ์ปกติ ร้อยละ 73.62 เมื่อพิจารณา อายุ 15 ปี มีพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์โดยรวมอยู่ใน ตามอายุพบว่านักเรียนอายุ 12 ปี มีพฤติกรรมทางเพศที่พึง ตามเกณฑ์ปกติมากที่สุด ร้อยละ 64.22 ดังตารางที่ 2 ประสงค์โดยรวมอยู่ในเกณฑ์ปกติมากที่สุด ร้อยละ 83.87

ตารางที่ 2 จำนวน ร้อยละและเกณฑ์คะแนนพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ปกติของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ และเพศ (n = 470)

อายุ	เพศ	เกณฑ์คะแนนพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ปกติ	พฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์	
			ปกติ n(%)	ไม่ปกติ n(%)
12 ปี	ชาย	48 – 58 คะแนน	19 (79.17)	5 (20.83)
	หญิง	54 – 60 คะแนน	33 (86.84)	5 (13.16)
	รวม		52 (83.87)	10 (16.13)
13 ปี	ชาย	47 – 57 คะแนน	49 (79.03)	13 (20.97)
	หญิง	52 – 59 คะแนน	47 (58.02)	34 (41.98)
	รวม		96 (67.13)	47 (32.87)
14 ปี	ชาย	44 – 56 คะแนน	42 (73.68)	15 (26.32)
	หญิง	52 – 60 คะแนน	86 (86.87)	13 (13.13)
	รวม		128 (82.05)	28 (17.95)
15 ปี	ชาย	38 – 53 คะแนน	26 (68.42)	12 (31.58)
	หญิง	49 – 59 คะแนน	44 (61.97)	27 (38.03)
	รวม		70 (64.22)	39 (35.78)
รวมทั้งหมด			346 (73.62)	124 (26.38)

4. ปัจจัยเกี่ยวกับการเข้าถึงสื่อทางเพศ ($\beta = -.405$) การรับรู้ความสามารถแห่งตนในการหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ($\beta = .092$) พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของเพื่อนสนิท ($\beta = -.155$) การควบคุมกำกับของครอบครัว ($\beta = .112$) และทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องเพศ ($\beta = .088$)

สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยสามารถร่วมกันทำนายได้ ร้อยละ 29.8 ($R^2 = .298$, $F_{(5, 464)} = 39.339$, $p < .001$) ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 การวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอนของปัจจัยที่ทำนายพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของกลุ่มตัวอย่าง ($n = 470$)

ตัวแปร	b	Beta	SE (b)	t	p
1. การเข้าถึงสื่อทางเพศ	-.497	-.405	.051	-9.797	<.001
2. การรับรู้ความสามารถแห่งตนในการหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ	.100	.092	.048	2.079	.038
3. พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของเพื่อนสนิท	-.297	-.155	.077	-3.827	<.001
4. การควบคุมกำกับของครอบครัว	.247	.112	.093	2.668	.008
5. ทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องเพศ	.117	.088	.056	2.089	.037
ค่าคงที่ = 53.450			3.651	14.640	<.001

$R^2_{adj} = .290$, $R^2 = .298$, $F_{(5, 464)} = 39.339$, $p < .001$

ซึ่งสร้างเป็นสมการทำนายได้ดังนี้

1. สมการทำนายในรูปคะแนนดิบ ดังนี้

พฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ = $53.450 - .497$ (การเข้าถึงสื่อทางเพศ) + $.100$ (การรับรู้ความสามารถแห่งตนในการหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ) - $.297$ (พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของเพื่อนสนิท) + $.247$ (การควบคุมกำกับของครอบครัว) + $.117$ (ทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องเพศ)

2. สมการทำนายในรูปคะแนนมาตรฐาน ดังนี้

$$Z_{\text{พฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์}} = -.405 (Z_{\text{การเข้าถึงสื่อทางเพศ}}) + .092 (Z_{\text{การรับรู้ความสามารถแห่งตนในการหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ}}) - .155 (Z_{\text{พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของเพื่อนสนิท}}) + .112 (Z_{\text{การควบคุมกำกับของครอบครัว}}) + .088 (Z_{\text{ทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องเพศ}})$$

การอภิปรายผล

1. กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์อยู่ในเกณฑ์ปกติ (ร้อยละ 73.62) แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีพฤติกรรมทางเพศที่ดี ทั้งนี้

เนื่องกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่กับบิดาและมารดา ทำให้นักเรียนอยู่ในความดูแลของผู้ใหญ่ และสภาพสังคมไทยยังมีวัฒนธรรมและค่านิยมให้มีการรักษานวลสงวนตัว ถึงแม้ว่าสังคมไทยจะรับเอาอารยธรรมตะวันตกเข้ามา แต่ค่านิยมดังกล่าวก็ยังคงอยู่ในสังคมไทย สอดคล้องกับการศึกษาของกรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข (2550) พบว่าเยาวชนเห็นว่าการรักษานวลสงวนตัวเป็นสิ่งที่น่าภาคภูมิใจ ความบริสุทธิ์ของผู้หญิงเป็นสิ่งที่มีความสำคัญ การโอบกอดในที่สาธารณะเป็นสิ่งที่น่าอาย และจากการศึกษาครั้งนี้พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยการเข้าถึงสื่อทางเพศค่อนข้างน้อย การรับรู้ความสามารถแห่งตนในหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศค่อนข้างดี พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของเพื่อนสนิทมีน้อย มีการควบคุมกำกับของครอบครัวอยู่ในระดับปานกลาง และทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องเพศโดยรวมดี ส่วนใหญ่พักอยู่บ้านกับบิดาและมารดา ได้มีการเรียนรู้ในการวางตัวและการปฏิบัติตนที่ถูกต้องเหมาะสม ครอบครัวมีการถ่ายทอดสิ่งที่ดีมีคุณค่ากับเด็ก เด็กก็จะได้รับการซึมซับสิ่งที่ดีมีพฤติกรรมที่พึงประสงค์ (นิรุจ เมืองมูล, 2558)

ทำให้ลดความเสี่ยงในเรื่องของพฤติกรรมทางเพศได้

2. ปัจจัยทำนายพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ มีดังนี้

2.1 การเข้าถึงสื่อทางเพศ จากการศึกษาครั้งนี้พบว่าปัจจัยการเข้าถึงสื่อทางเพศเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลมากที่สุดและสามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ ถ้าวัยรุ่นมีการเข้าถึงสื่อทางเพศน้อย วัยรุ่นจะมีพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ดี เนื่องจากปัจจุบันจำนวนสื่อลามกได้เพิ่มขึ้น และสามารถเข้าถึงได้ง่ายซึ่งเป็นปัจจัยเอื้อที่ทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม เพราะเด็กวัยรุ่นเป็นวัยที่อยากรู้อยากลอง สอดคล้องกับการศึกษาที่ผ่านมาของสุมาลี ทรายู (2550) พบว่า สื่อลามกต่าง ๆ ที่กระตุ้นอารมณ์ความต้องการทางเพศ และความอยากรู้อยากลองของวัยรุ่นเป็นเหตุส่งเสริมให้เกิดพฤติกรรมทางเพศ และการศึกษาของณมน ธนินธญากร (2552) เกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในเขตเทศบาลนครขอนแก่น อำเภอเมืองจังหวัดขอนแก่น ที่พบว่าสิ่งกระตุ้นทางเพศมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .305, p < .05$)

2.2 การรับรู้ความสามารถแห่งตนในการหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ จากการศึกษาพบว่าปัจจัยการรับรู้ความสามารถแห่งตนในการหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ การรับรู้ความสามารถของตนเองเป็นความเชื่อของบุคคลที่คิดว่าตนเองสามารถปฏิบัติพฤติกรรมใดๆ ที่ต้องการได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นเมื่อวัยรุ่นมีความเชื่อว่าตนเองสามารถหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศได้จะสามารถควบคุมสถานการณ์ที่จะนำไปสู่การมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศได้ (Bandura, 1997) จากการศึกษาครั้งนี้กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเด็กที่เรียนดี มีความเชื่อมั่นในตนเอง ทำให้มีความเชื่อมั่นและกล้าที่จะปฏิเสธในเรื่องที่ตนเองเห็นว่าไม่ถูกต้องและไม่สมควรกระทำ สอดคล้องกับการศึกษาของกนกพัชร์ ต่ายคนอง (2554) เกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจที่จะมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย พบว่าการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศมีอิทธิพลต่อความตั้งใจที่จะมีพฤติกรรมเสี่ยง

ทางเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .407, p < .001$) และสอดคล้องกับการศึกษาของ วิชาภรณ์ บัตรเจริญ (2554) ที่พบว่า การรับรู้ความสามารถในการหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศเป็นตัวแปรหนึ่งที่สามารถร่วมทำนายพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศได้ร้อยละ 40.6 ($p < .001$)

2.3 พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของเพื่อนสนิท จากการศึกษาครั้งนี้พบว่าปัจจัยพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของเพื่อนสนิทสามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ ทั้งนี้เพราะว่าเพื่อนเป็นกลุ่มที่มีอิทธิพลต่อการเสริมสร้างค่านิยม ลักษณะนิสัย ตลอดจนพฤติกรรมของเด็กวัยรุ่นเป็นอย่างมาก เพราะเหตุว่าธรรมชาติของวัยรุ่นจะมีความผูกพันและต้องการการยอมรับจากกลุ่มเพื่อนมากกว่ากลุ่มอื่นๆ ต้องการให้เพื่อนชื่นชมและชอบพอดังนั้นวัยรุ่นจึงมีพฤติกรรมคล้ายตามกลุ่มได้ง่ายเมื่อถูกชักชวน โดยเฉพาะกลุ่มเพื่อนสนิท (กนกวรรณ สินรัตน์, 2552) สอดคล้องกับการศึกษาของตัม บุนรอด (2552) ที่พบว่าเพื่อนเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร และผู้ที่มีเพื่อนสนิทมีพฤติกรรมเสี่ยงสูง จะมีโอกาสมีเพศสัมพันธ์สูงเป็น 1.9 เท่า ของกลุ่มที่มีเพื่อนสนิทมีพฤติกรรมเสี่ยงต่ำ

2.4 การควบคุมกำกับของครอบครัว จากการศึกษาครั้งนี้พบว่า การควบคุมกำกับของครอบครัว สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ และกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่พักอยู่กับบิดาและมารดา ทำให้เด็กอยู่ในความดูแลของบิดา มารดา ซึ่งมีการถ่ายทอดสิ่งที่ดีมีคุณค่ากับเด็ก ทำให้เด็กได้รับการซึมซับสิ่งที่ดี สอดคล้องกับการศึกษาที่ผ่านมาซึ่งพบว่า การควบคุมดูแลของบิดามารดามีผลต่อการรับรู้ของวัยรุ่นในการชะลอการมีเพศสัมพันธ์ ทำให้วัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์ช้าลง ในขณะที่วัยรุ่นที่ไม่ถูกการควบคุมดูแลจะมีเพศสัมพันธ์ที่เร็วขึ้น (Simpson, 2001 อ้างถึงใน วิชาภรณ์ บัตรเจริญ, 2554; นรมนต์ มหาศิริมงคล, 2548 อ้างถึงใน วิชาภรณ์ บัตรเจริญ, 2554) และบิดามารดาที่มีการควบคุมบุตรจะช่วยส่งเสริมให้บุตรมีพฤติกรรมทางเพศที่ดี (Miller, 1998 อ้างถึงใน อรพินท์ มณีวงศ์, 2548; Jaccard, 1993 อ้างถึงใน อรพินท์ มณีวงศ์, 2548)

2.5 ทักษะคติเกี่ยวกับเรื่องเพศ จากการศึกษา

ครั้งนี้พบว่าทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องเพศ สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ ทั้งนี้เพราะว่าหากบุคคลมีความคิด ความเชื่อ ความรู้สึกที่ถูกต้องเหมาะสมเรื่องเพศ ย่อมส่งผลให้มีพฤติกรรมทางเพศที่ถูกต้องเหมาะสม ในทางตรงกันข้ามถ้าบุคคลมีความคิด ความเชื่อ ความรู้สึกที่ไม่ถูกต้องเรื่องเพศ ก็จะทำให้มีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมได้ (กัญญา กลายสุข, พรรณภา เงินเส็ง และวรรณรัตน์ มากำเนิด, 2551; วิไล คุณคำ, 2553) สอดคล้องกับการศึกษาของตั้ม บุญรอด (2552) เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา อำเภอเมืองของจังหวัดแห่งหนึ่งในภาคใต้ พบว่าผู้ที่ทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำจะมีโอกาสมีเพศสัมพันธ์สูงเป็น 4.6 เท่าของการมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง และจากการศึกษาของเบญจรัตน์ สุทินเผือก (2553) พบว่าเจตคติต่อพฤติกรรมการละเว้นการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสมีความสัมพันธ์ทางบวกต่อพฤติกรรมการละเว้นการมีเพศสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .262, p < .001$)

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

พยาบาลชุมชนและบุคลากรด้านสุขภาพที่เกี่ยวข้องสามารถนำปัจจัยที่พบว่าสามารถทำนายพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียน ไปใช้เป็นแนวทางในการวางแผนการดำเนินงานให้สุขศึกษาและพัฒนาโปรแกรมส่งเสริมพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ โดยเน้นการเพิ่มทักษะการรับรู้ความสามารถแห่งตนในการหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และเน้นครอบครัวให้มีส่วนร่วมด้วย โดยเฉพาะสื่อทางเพศเพราะไม่สามารถควบคุมได้โดยตรงจากแหล่งสื่อ เพื่อให้ให้นักเรียนมีพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ผลการวิจัยครั้งนี้เป็นพื้นฐาน เพื่อนำไปพัฒนารูปแบบโปรแกรมการส่งเสริมพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ โดยการลดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และการสร้างเสริมพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์
2. ควรศึกษาพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ในกลุ่มวัยรุ่นที่อยู่นอกระบบการศึกษาปกติ ได้แก่ ผู้ที่ศึกษา

ในระบบการศึกษาตามอัธยาศัย ผู้ที่ไม่ได้รับการศึกษา เนื่องจากมีวิถีการดำเนินชีวิตที่ต่างกัน อาจมีปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ที่แตกต่างกัน

3. ศึกษาในเชิงคุณภาพโดยมีการสัมภาษณ์เชิงลึก ด้านความคิดเห็นและมุมมองของวัยรุ่นในเรื่องพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ลึกซึ้ง เนื่องจากบริบทของสังคม และวัฒนธรรมมีการเปลี่ยนแปลงไป และแบบสอบถามเชิงปริมาณอาจจะไม่สะท้อนบริบท หรือผลที่แท้จริงของวัยรุ่น เพื่อการส่งเสริมพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ต่อไป

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษานี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ผู้วิจัยขอขอบคุณอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และกลุ่มตัวอย่างทุกท่านเป็นอย่างยิ่ง

เอกสารอ้างอิง

- กนกพัชร ต่ายคนอง. (2554). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจที่จะมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา. *วารสารมหาวิทยาลัยคริสเตียน*, 17(1), 168-177.
- กนกวรรณ สินรัตน์. (2552). ผลการให้คำปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีการปรับพฤติกรรมทางปัญญาต่อทักษะชีวิตด้านการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนของนักเรียนอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ. วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข. (2550). *การสร้างแบบวัดพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของเยาวชนในสังคมไทย*. นนทบุรี: กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข.
- กัญญา กลายสุข, พรรณภา เงินเส็ง และวรรณรัตน์ มากำเนิด. (2551). ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น: กรณีศึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาชั้นพื้นฐาน จังหวัดพิษณุโลก. วิทยานิพนธ์สาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต,

- สาขาวิชาสาธารณสุขศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ณมน ธนินธญากร. (2552). *พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในเขตเทศบาลนครขอนแก่น อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาพัฒนาสังคม, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ตัม บุนรอด, (2552). *พฤติกรรมทางเพศของนักเรียนอาชีวศึกษาในจังหวัดภาคใต้*. *วารสารวิชาการสาธารณสุข*, 18(2), 262-271.
- ธวัชชัย วรพงศธร, (2543). *หลักการวิจัยทางสาธารณสุขศาสตร์* (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นิรุจ เมืองมูล. (2558). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น*. เข้าถึงได้จาก <https://sites.google.com/site/kruwiruttwk/paccay-thi-mixiththipl-tx-phvtikrrm-thang-phes-khxng-way-run>
- นिसาร์ตัน รอดปรุง. (2553). *ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในจังหวัดร้อยเอ็ด*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาการวิจัยการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- เบญจรัตน์ สุทินเผือก. (2553). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมละเว้นการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ*. *วารสารสาธารณสุขศาสตร์*, 40(3), 303-311.
- พรนภา หอมสินธุ์ และรุ่งรัตน์ ศรีสุริยเวศน์. (2552). *ความเชื่อ แบบแผนการดื่มและปัจจัยทำนายการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชนไทยในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.
- วีไล คุณคำ. (2553). *ปัจจัยที่มีผลพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น*. วิทยานิพนธ์สาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการสร้างเสริมสุขภาพ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- วิชราภรณ์ บัตรเจริญ. (2554). *ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา*. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาเอกการพยาบาลสาธารณสุข, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหิดล.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 17 จังหวัดจันทบุรี. (2557). *รายงานข้อมูลนักเรียนปี 2557*. จันทบุรี: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 17 จังหวัดจันทบุรี.
- สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดจันทบุรี. (2556). *รายงานการเฝ้าระวังพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวี ปี 2556*. จันทบุรี: งานควบคุมโรคสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดจันทบุรี.
- สำนักระบาดวิทยา กรมควบคุมโรค. (2555). *การเฝ้าระวังพฤติกรรมเสี่ยงที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวี ปี2555*. เข้าถึงได้จาก <http://203.157.232.1/~cd-aids/BSS53.html>
- สำนักอนามัยการเจริญพันธุ์ กรมอนามัย. (2554). *พฤติกรรมทางเพศ*. เข้าถึงได้จาก http://rh.anamai.moph.go.th/all_file/index/Pregnancy%2017-354.pdf
- สุมาลี ตราชู. (2550). *พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นและการป้องกันในตำบลน้ำพอง อำเภอ น้ำพอง จังหวัดขอนแก่น*. รายงานการศึกษาอิสระพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการพยาบาลชุมชน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- อังคณา เพชรกาฬ. (2551). *ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนวัยรุ่นภาคใต้ตอนบน*. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาสุศึกษาและพฤติกรรมศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหิดล.
- อรทัย เกตุขาว. (2551). *ความสัมพันธ์ของรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูกับค่านิยมเรื่องเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของวัยรุ่น: กรณีศึกษานักเรียนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสุโขทัย*. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาจิตวิทยาพัฒนาการ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

- อรพินท์ มณีวงศ์. (2548). *พฤติกรรมทางเพศของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา อำเภอแม่ทะ จังหวัดลำปาง*. วิทยานิพนธ์สาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาสาธารณสุขศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อนงค์ ประสารนนวนกิจ, ประณีต ส่งวัฒนา และบุญวาที เพชรรัตน์. (2552). ความเชื่อเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์และรูปแบบพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น. *สงขลานครินทร์เวชสาร*, 27(5), 370-380.
- Bandura, A. (1997). *The nature and structure of self-efficacy, source of self-efficacy: The exercise of control*. New York: W. H. Freeman.
- Green, L. W., & Kreuter, W. (2005). *Health promotion planning: An education and ecological approach* (4th ed.). Toronto: Mayfield Publishing.